

4284.3/23

PROGRAMA ACPRARI PARTIT DEL TREBALL DE CATALUNYA

LA PROBLEMÀTICA AGRÀRIA CATALANA

El camp català, basat en la petita i mitjana explotació Agrària, té plantejats seriosos problemes que de no solucionar-los portarà a un gran nombre d'explotacions familiars a la ruïna amb la consegüent emigració, despoblament de les zones rurals, envelliment de la pagesia... etc.

La problemàtica plantejada al camp català està bàsicament condicionada per tres factors:

1.—Les conseqüències de la política Agrària seguida sota el franquisme.

2.—La no resolució del greu problema estructural que suposa que el 41% de la terra de Catalunya estigui conreada sota contracte.

3.—Els profunds canvis i reestructuracions que comporta per la nostra Agricultura l'entrada d'Espanya a la CEE sobretot per alguns sectors concrets (vacú de carn i llet).

LES CONSEQÜÈNCIES DEL FRANQUISME:

La política agrària seguida pel Franquisme es fonamenta en una política de preu no favorable a les explotacions de tipus familiar, la manca de crèdit amb condicions adequades, la impossibilitat de defensar els interessos de la pagesia mitjançant sindicats, la corrupció en els organismes de l'administració així com el procés de comercialització...

Les conseqüències d'aquesta política agrària han estat un progressiu endeutament de les petites i mitjanes explotacions (deixant-les quasi be indefenses en mans dels monopolis) i a un considerable retard en la seva modernització quedant impossibilitades d'avançar decididament en la comercialització dels seus productes, mitjançant el cooperativisme.

La forta descapitalització del camp degut al progressiu deteriorament de la seva renda Agrària (entre 1972-1975 la renda real de la pagesia ha disminuït un 25%) i la poca ajuda amb crèdits oficials ha fet que la pagesia tingués que recórrer a la banca privada, amb les despeses que això comporta i que no estan a l'abast de tothom, per poder fer inversions i modernitzar les explotacions.

La política Agrària aplicada des del 15 de Juny de 1977 no ha variat substancialment de l'aplicada pel Franquisme. Els pactes de la Moncloa els podem considerar com una prolongació d'aquella política portada a terme amb el consentiment dels partits que el signaren i després no pogueren fer complir les poques contrapartides existents en aquest pacte (Reforma Seguretat Social Agrària, Llei d'Arrendaments...)

Un dels punts més negatius del Pacte feia referència al intent d'aturar la forta ascensió dels sindicats democràtics de la pagesia, retallant la llibertat sindical al instituir les Cambres Agràries.

ELS PROBLEMES ESTRUCTURALS DE LA TERRA

Entre els problemes que pateix el camp català cal assenyalar, per la seva importància i magnitud (41% de la terra i el 50% dels pagesos), el dels "Contractes de Conreu".

—En la vessant social: La conseqüència de la no solució d'aquest problema secular és, l'inseguretat de la meitat de la població agrària a les terres que conrea. Inseguretat que si alguns casos no és plenament total, es totalment injusta al mantenir una situació jurídica anacrònica i més pròpia d'èpoques feudals que de finals del segle XX.

—La vessant econòmica del problema es dona per l'insuficient

aprofitament productiu del potencial real de moltes explotacions sotmeses a contracte.

Els masovers i parcers no s'atreveixen a invertir-hi per la gran inseguretat que tenen en el futur més pròxim, al poder ésser desnonats.

D'altra banda els propietaris tampoc ho fan en molts cassos ja que les seves fonts d'ingrés, tot sovint, no procedeixen de la terra i si de fora del sector agrari.

L'AGRICULTURA CATALANA DAVANT LA CEE

L'integració de l'Estat Espanyol a la CEE és una necessitat políticament inevitable, per tal de poder fer amb els altres països europeus una política de front econòmic comú davant els interessos de les gran potències mundials.

Considerem que, mirat globalment, l'integració pot ésser força positiva per l'Agricultura Catalana.

No obstant, és necessari entrar a la CEE amb les millors condicions possibles i, sobre tot, portar a terme una sèrie de mesures —econòmiques, organitzatives, jurídiques,...— que es tenen que aplicar fonamentalment en els sectors que estan amb condicions menys favorables a l'hora de la competitivitat (Remaderia, alguns productes fruiters...)

OBJECTIUS DE LA POLÍTICA AGRÀRIA DEL PTC

El PTC davant la situació existent en el món pagès a Catalunya ofereix una nova política Agrària encaminada a donar solucions als

grans problemes plantejats. Una política Agrària que sigui guiada pels següents criteris:

- a) Defensa i adequació de l'explotació Agrària familiar.
- b) Tendir vers l'autoabastament agrari, eliminant al màxim, la dependència respecte l'exterior.
- c) Fre al desenvolupament dels monopolis mitjançant el foment del cooperativisme i lleis que impedeixin la concentració monopolista en el sector agrari.
- d) Eliminació de la corrupció a tots els nivells, fent les reformes necessàries a tots els organismes relacionats amb l'Agricultura.
- e) Assegurar i ampliar la participació de la pagesia en la vida social i política defensant la plena llibertat sindical.
- f) Afavorir el desenvolupament econòmic de les comarques i zones rurals més deprimides.

Una política agrària basada amb aquests criteris asseguraria un nivell de vida i serveis a la població rural que no fossin discriminatoris respecte els ciutadans de les zones industrials. Així mateix aturaria l'emigració i l'envelliment de la població Agrària i possibilitaria la futura recuperació econòmica de les comarques.

L'AGRICULTURA I LA GENERALITAT

El PTC defensa que tota la direcció, orientació i materialització de la política agrària a Catalunya, sigui realitzada per la Conselleria d'Agricultura.

El PTC es compromet a lluitar per que el més aviat possible, la Generalitat organitzi tota la xarxa de serveis agraris per tal de sigui total el seu poder sobre tots els afers del camp català.

Som conscients que determinats aspectes de la política agrària, per exemple (política de preus i exportacions...) tenen que estar fixats a nivell de tot l'Estat, però això, no pot significar en cap moment l'imposició del centre d'unes mesures de política agrària sobre Catalunya, sino uns acords entre les diferents nacions i regions d'Espanya per tal d'aconseguir la necessària coordinació de la política agrària a nivell de l'Estat.

Creiem que totes les lleis que afecten a l'agricultura catalana tenen que sorgir del Parlament de Catalunya. Aquesta mesura es fonamental tant com per fer efectiu el dret d'autogovern de Catalunya en matèria d'agricultura, com per poder fer realitat l'esperit del Estatut de Sau quan afirma: "Que la Generalitat regirà i orientarà l'activitat econòmica a Catalunya".

D'acord amb aquests plantejaments, el PTC s'oposarà a la consti-

tució de qualsevol organisme o actuació que intenti limitar les plenes atribucions de la Generalitat de Catalunya en matèria de política agrària.

PROGRAMA DE POLITICA AGRÀRIA DEL PTC

Per aconseguir els objectius assenyalats el PTC creu necessari actuar en els següents aspectes:

A) POLITICA D'ESTRUCTURES AGRÀRIES

L'actuació en aquest terreny la veiem enmarcada en la defensa de les següents lleis i mesures:

1.—Pla d'ordenació del territori

Elaboració d'un pla amb la participació dels representants de la pagesia que impideixi la destrucció de les zones agrícoles.

Les indústries i serveis es tindran que localitzar a les zones menys aptes per l'agricultura.

2.—Llei de contractes de conreu:

L'objectiu d'aquesta llei ha de ser el fixar i assegurar l'estabilitat a la terra dels conreadors sota contracte. Sera necessari convertir els actuals contractes orals amb contractes per escrit, impedit totes les possibles arbitrarietats i fixant com a únic motiu de rescissió del contracte l'incumpliment dels acords pactats o el cultiu directe pel propietari. Així mateix s'haurà de garantir el caràcter d'enfitensi (contracte a perpetuitat) a partir d'un nombre d'anys de conreu.

3.—Control del Preu Agrícola de la terra:

Per evitar l'especulació amb el sol agrícola és del tot necessari una regulació del mercat de la terra.

Considerem necessari que es fixin els preus oficials de tipus indicatiu per les terres agrícoles. El conreador directe tindrà la possibilitat de retracte al preu oficial si la venda de la terra es fa a preu superior al preu oficial indicatiu, per no haver-se acollit ningú al dret de retracte, es gravarà fiscalment les diferències entre preu real i oficial.

4.—Llei de Finques mal aprofitades:

Aquesta llei aniria dirigida a totes les finques que rendeixin un producte brut inferior al 50% del seu potencial.

L'actuació legislativa començarà a sollicitud d'un sindicat o, particular mitjançant incoacció d'expedient. La finca tindrà un termini de 3 anys per arribar a la plenitud de la producció.

Si al termini dels 3 anys la finca continua sent mal conreada es procedirà a l'arrendament forçós de la mateixa amb un criteri de prioritat (conreador directe-veïns-fons terra).

5.—Creació d'un fons de terres:

La Generalitat crearà un fons de terra amb les terres que provenen de finques mal conreades.

Una vegada constituït el fons de terres la Generalitat les posarà en venda a un preu oficial o, les arrendarà a llarg plaç. En tot cas donarà prioritat a les cooperatives de conreu en comú.

B) POLITICA DE PREUS AGRÀRIS:

Partint de que ens trobem en un Estat Democràtic i que en aquest estat hi han diferents tipus d'Agricultura, la fixació dels objectius.

OLI AMB 75 Pts SOLS PODEM
CAL SOPAR TAMBE.

de les línies generals de la política de preus, així com la planificació de conreus, s'haurà d'elabora mitjançant la negociació entre el Ministeri d'Agricultura i els sindicats pagesos per un costat i amb els diferents Consellers d'Agricultura dels organismes autonòmics per l'altre.

Una vegada elaborades les línies generals, serà matèria exclusiva de la Generalitat el desenvolupament de les mateixes i la seva aplicació concreta al àmbit territorial de Catalunya i a la problemàtica catalana. Els objectius bàsics de la política de preus han de ser assegurar un nivell de vida digne al conjunt de tota la pagesia; fomentar les produccions que són deficitàries i assegurar la transformació dels conreus excedentaris sense lesionar els interessos i el nivell d'ingresos dels pagesos.

Creiem, per tant, que la política de preus ha d'anar lligada íntimament a una política d'ordenació de conreus de tipus indicatiu.

Considerem que no pot haver-hi una sola línia general de política de preus. Serà necessari classificar els productes Agràris en 4 grans blocs.

Aquesta classificació es farà en base al següents criteris:

—Grau d'autoabastament d'un producte: excedentari o, deficitari.

—Grau d'interès social d'un producte.

Entenem per interès social tots els productes que absorbeixin més d'un 5% de població activa agrària.

D'aquesta forma tots els productes Agràris es classificaran en els 4 grups aplicant-se a cada bloc una política de preus i unes mesures complementàries especials.

1.º —Productes deficitaris:

Caldrà fixar un preu de promoció superior al preu de cost.

L'Estat es compromet a comprar tota la producció a aquest preu de promoció.

Es donaran primes i ajudes creditícies a llarg termini per la reconversió de sectors excedentaris al conreu dels productes deficitaris.

2.º —Productes excedentaris:

L'Estat assegurarà la compra al preu de cost.

En el cas de que tinguin un mercat segur a l'extranger (avellana, oli...) es podran arbitrar mesures complementàries per la seva promoció (subvencions a l'exportació, crèdits especials...)

3.º —Productes d'interès social excedentaris:

L'Estat es compromet a comprar la producció al preu de cost. S'hauran d'arbitrar mesures complementàries per fomentar el consum (preu consum < preu cost) i per una progressiva reconversió del conreu.

4.º —Productes d'interès social deficitaris:

L'Estat es compromet a comprar a un preu lleugerament superior al preu de promoció.

Al mateix temps tindrà que arbitrar les mateixes mesures que pels productes deficitaris de cara a fomentar el conreu.

La classificació dels productes agràris en aquests grups s'han d'entendre d'una forma flexible: es tindrà que revisar cada any abans d'establir les mesures de la campanya agrícola del proper any.

La fixació concreta dels preus agràris, una vegada establertes les línies generals de la política de preus, ha de ser a nivell de tot l'estat mitjançant la negociació directa entre el govern i els sindicats pagesos.

Els preus de cost que tenen que servir de base per las negociacions hauran de ésser elaborats per una comissió mixta de representants sindicals i tècnics del FORPA i calculats sobre el tipus d'explotació més nombrosa en cada producte.

Així mateix considerem necessària posar en marxa una reforma fiscal concretada en el camp en cercar una fórmula —a través de negociar Administració-pagesia— d'impost directe sobre BENEFICIS de les explotacions, eliminant progressivament tot el sistema d'impostos indirectes.

C) Política dels crèdits:

Per una eficàcia creixent del sector agrari és indispensable portar a terme importants transformacions en la seva estructura productiva, modernitzant les explotacions i investigar noves tècniques.

Considerar a l'Agricultura com un sector especialment deprimit i amb una gran descapitalització de la petita i mitjana explotació, l'importància del crèdit oficial és indiscutible.

Considerem indispensable la reorganització del sistema de crèdit oficial segons les següents línees generals:

1.—Creació de la Caixa de Crèdit oficial Agrària com organisme públic dependent de la Generalitat i que centralitzaria tots els fons del Crèdit Agrari oficial.

2.—Utilitzaria, única i exclusivament, com entitats canalitzadores del crèdit oficial així com les tasques de tramitació, concessió i control del crèdit oficial, a les caixes rurals.

Al ser el crèdit oficial un crèdit de caracter públic dirigit a tota la població agrària s'haurà d'acabar am les arbitrietats i discriminacions que s'han fet sota el franquisme.

La política de crèdit tindrà, en compte, unes prioritats essencials per la seva concessió i s'haurà d'ajustar a les prioritats derivades del pla agrari fixat; a la promoció del sector cooperatiu; als sectors especialment deprimits, i a crèdits especials per la compra de terres per part de masovers i parcers. El tipus d'interès del crèdit oficial, degut a la taxa de benefici agrícola, no podrà ésser en cap cas superior al 6% anual per evitar el progressiu endeutament de la pagesia.

Els terminis d'amortització dels credits, llevats dels de campanya i condició especial (cooperatives, compra de terra...) ha d'ésser de 6 anys per inversions de ràpida amortització (Maquinària, plantacions...) i de 12 anys per les de llarga amortització (regadius, construccions...)

El crèdit oficial agrari no podrà ésser destinat a inversions fora del sector.

Els seus tramits s'hauràn d'agilitzar, exigint com a únic aval per la seva concessió, la pròpia inversió.

Serà necessari un control per part dels sindicats pagesos del destí i concessió dels crèdits agraris oficials.

D) POLITICA DE FRE I CONTROL DELS MONOPOLIS I FOMENT COOPERATIU

La defensa dels interessos de la pagesia davant dels monopolis fan necessàries un conjunt de mesures que permetin el control d'aquest així com la potenciació del sector cooperatiu en el terreny de la comercialització i transformació de la producció agrària.

Entre les mesures caldria assenyalar:

1.—Regulació per part de l'administració de les condicions dels contractes de produccions agràries per evitar la descriminació i les arbitrietats: (condicions i preus integracions ramaderes, contractes de les centrals lleteres amb els vaquers...)

2.—Regulació i control per part de l'administració dels preus i qualitats de les matèries primeres utilitzades a l'Agricultura (pinsos, adobs, plagicides...)

Per tal d'afavorir al cooperativisme caldra actuar fonamentalment en tres sentits:

—Modificació de la legislació i estructura del cooperativisme per tal de fer-lo totalment democràtic. En aquest sentit sera necessari revisar la llei de 1974 i el reglament de 1978.

—Ajut creditici i fiscal per aconseguir que el cooperativisme pugui competir amb els monopolis.

—Creació d'organismes oficials dependents de la Generalitat que assessorin i facilitin la tasca cooperativa. La direcció i control d'aquests organismes haura d'estar en mans del propis cooperativistes.

Per tal d'impulsar verdaderament el moviment cooperatiu creiem necessàries les següents mesures:

1.—Creació d'una confederació de Cooperatives de Catalunya com organisme unitari de representació i promoció del cooperativisme en base als principis universals del moviment cooperativista.

2.—En aquesta confederació estaria integrada amb plena personalitat i autonomia la federació de cooperatives pageses (de

producció, serveis, industrialització) junt a d'altres federacions com podrien ésser les de vivenda, consum... etc.

En aquest mateix sentit seria necessària la creació d'una federació de Caixes Rurals de Catalunya independents totalment de la Caixa Rural Nacional (a nivell de l'Estat)

La confederació de cooperatives posaria en marxa una escola de cooperativistes i un centre d'orientació comercial i econòmic al servei de la pròpia activitat comercial de les cooperatives.

3.—Impulsar les cooperatives de 2.^{on} grau (a base d'unions de cooperatives per branques d'activitat), per dur a terme més bé la seva activitat econòmica i poder fer front, amb millors condicions, als monopolis.

4.—Eliminació de totes les traves legals existents actualment per la comercialització, transformació o exportació de productes agraris per les cooperatives.

5.—Dotació d'un estatut preferencial a les cooperatives, en el terreny mercantil (compres en comú de matèries primàries d'utilitat agrícola).

Les cooperatives tindran preferència en el preu de totes les matèries bàsiques agràries (adobs, insecticides, pinsos, etc.) que no podran ser superiors als que faciliten les mateixes empreses als seus representants.

E) POLITICA DE SERVEIS AGRARIS - ASSESSORAMENT I INVESTIGACIO:

En la prestació de serveis al pages cal considerar com criteri general de que tots els serveis tècnics agraris siguin de caràcter públic (depenents de la Generalitat de Catalunya a través de la Conselleria d'Agricultura).

Dins la política de serveis creiem que cal distingir dos tipus:

a) Serveis tècnics.

b) Serveis Administratius.

Serveis tècnics: Serveis d'Assessorament (Servei d'Extensió Agrària), Serveis Ramaders (Inseminació artificial, Veterinari...), Laboratoris d'anàlisi amb caràcter oficial (rius, llet, productes agraris en general...)

Tots aquests serveis tenen que estar descentralitzats per les diferents comarques catalanes en funció de les necessitats de l'agricultura de cada una d'elles. Cal assegurar que com a mínim als caps de Comarca hi hagi els serveis mínims amb matèria d'assessorament agrari general.

Serveis de tipus administratius: (declaracions assegurances, sol·licitud de crèdits, etc.) han de distribuir-se a dos nivells:

—a nivell local (o inter-local en els casos de municipis molt petits) cal que estiguin assegurades les tramitacions més sencilles (Declaracions).

—a nivell comarcal les de més complexitat (Tramitació de crèdits, permisos per construcció, etc.)

El conjunt de Serveis han d'estar agrupats en el O.S.A. (Organisme de Serveis Agraris) de la Generalitat de Catalunya.

Cal assenyalar la necessitat de que tots els serveis de tipus administratius atribuïts a les Cambres Agràries passin a ser exercits única i exclusivament per l'esmentat O.S.A.

Referent a la política d'investigació creiem que ha de ser fixada per la Conselleria d'Agricultura amb l'assessorament del Consell Agrari.

La Generalitat cal que estructuri amb plena i total independència la seva política d'investigació en Matèria agrària. Els plans a nivell Estatal que fixa el Real Decret 1.383 (23/6/78) no han d'interferir en cap moment en el desenvolupament de la línia tracada per la Generalitat en aquest terreny y caldrà que s'entenguin els plans estatals com la suma dels plans Nacionals i Regionals.

Caldrà donar (tant en matèria d'investigació com de serveis) prioritat a totes les tasques que contribueixin a:

—Evitar al dependència exterior en la tecnologia agrària.

—Millorar la productivitat dels sectors que estiguin en condicions més desfavorables vers una futura entrada a la CEE (Peste Africana, Virosis de la vinyes i fruites,...)

—Millorar els conreus (mitjançant abtenció de llavors, varietats i tècniques de conreu...) fonamentalment amb productes de gran acceptació i demanda en el estranger (oli, avellana, vins especials...)

F) SEGURETAT PREVISSIÓ I ASSISTENCIA SOCIAL

Dintre d'aquest camp cal contemplar totes les mesures que tendeixin a:

—Revisió total de la S.S.A.

—Democratització de la gestió de S.S.A.

—Jubilació als 60 anys.

—Llei d'assegurances agràries adaptada a Catalunya.

La S.S.A.: Els criteris generals que han d'orientar la S.S.A. són:

1.— Augmentar la participació de l'Estat en el finançament de la S.S.A. (actualment és el 8,8% mentre que en la CEE és del 65%)

2.— Equiparació de Serveis i prestacions a la branca general.

3.— Eliminació dels límits de líquid impresible.

4.— Nou sistema de cotització que elimini les "preanades teòriques" i que es bassi amb aportacions progressives de les explotacions agràries en funció del seu líquid imponible; prèvia revisió del contracte.

5.— Participació dels Sindicats pagesos en el Control de la S.S.A. Publicació anual del balanç de la Seguretat Social Agrària.

PENSIONS I JUBILACIONS

—Inici del cobrament de la jubilació als 60 anys.

—Augment de les pensions de vellesa al nivell del salari mínim interprofesional (unes 17.000 ptes. actualment).

—Reconeixement de la percepció de les pensions de vellesa a tots els pagesos que demostrin no haver cotitzat a la S.S.A. per motiu dels límits de "líquid imponible". En aquests casos es podrà descomptar de la pensió (que ha de ser la mateixa dels altres pagesos) una quarta que com a màxim sigui del 20% de la pensió.

Els que per ser treballadors per compte d'altres no haguessin estat inclosos a la S.S.A. també tindran dret a pensió si poden demostrar llur condició.

G) POLITICA SINDICAL

El PTC defensa la plena llibertat sindical i impulsa el sindicalisme pagés Democràtic, Unitari i Independent, que a nivell de Catalunya té la seva plasmació amb l'Unió de Pagesos.

Creiem que els sindicats ha de ser els únics representats de la pagesia tant davant de l'administració com davant del interessos privats.

Rebutjem totalment les Cambres Agràries, tant per la seva imposició antidemocràtica com per que són uns organismes que interfereixen i intenten restringir la vida sindical. Defensem la seva desaparició i el trespàs de totes les funcions administratives que els hi han estat encomendades pel govern de la UCD (malgrat la total oposició de la pagesia catalana) a l'organisme de Serveis Agraris (O.S.A.) de la Conselleria d'Agricultura.

Respecte al PATRIMONI SINDICAL el PTC defensa que l'antic patrimoni econòmic de les Germandats sindicals (matgatzems, maquinària, botigues de productes, parades al mercat...) pasin a règim de cooperativa amb la participació com a socis oberta a tots els pagesos de la localitat.

Les antigues oficines de les Germandats oficials han de ser passades a la Generalitat, servint com a base material per instal·lar les delegacions locals del O.S.A. Creiem que aquesta mesura és la més adient per retornar a tots els pagesos uns patrimonis que han pagat, entre tots ells.

H) PROMOCIÓ DE COMARQUES I ZONES RURALS DEPRIMIDES

Per tal de frenar el continuat empobriment de les comarques agràries més deprimides creiem que cal actuar en dos sentits:

1º.— Increment i millora de la xarxa de Serveis.

2º.— Programa de desenvolupament de comarques i zones deprimides.

Increment i millora de Serveis: Creiem que cal actuar bàsicament sobre els punts següents:

SANITAT:

—Centres hospitalaris comarcals que no obliguin a desplaçaments superiors a 50 km. per les intervencions més corrents.

—Dotació de serveis mèdics amb radi màxim de 10-15 km.

—Xarxa d'ambulàncies a tots els centres comarcals o poblacions importants.

ENSENYAMENT:

Dotació de centres de BUP a totes les poblacions importants, així

com a tots els caps de comarca.

—Assegurar al màxim les escoles d'EGB a totes les poblacions, reconent novés a les concentracions escolars amb els cassos d'estricta necessitat.

COMUNICACIONS:

—Millora general de la xarxa de carreteres.

—Aunjament dels camins amb pressopostos públics canalitzats a través dels ajuntaments.

ALTRES SERVEIS:

—Dotació de totes les poblacions importants de serveis públics de biblioteques.

—Foment, mitjançant subencions desde les seves centres culturals rurals, activitats.

—Subencions per electrificació portades d'aigues, telèfon, etc.

Desenvolupament de les Comarques deprimides

Aquestes mesures en la millora i dotació de serveis tenen d'anar acompanyades d'altres mesures que tendeixin a crear llocs de treball dins les pròpies comarques, això comportaria condicions preferents per totes les comarques deprimides catalanes.

D'un pla que estrictament lligat amb el d'ordenació el territori abans esmentat favoreixi l'instal·lació d'indústries de transformació de la producció agrària comarcal, així com d'altres branques de la producció industrial que no atentin contra la necessària perservació del medi ambient. Aquest pla que anomenem de Promoció Industrial de Comarques Deprimides, ha de ser aprovat pel Parlament de Catalunya i englobar aspectes Legislatius, Crediticis i Fisoals. Tenint com a objectius fonamentals:

—Fomentar el desenvolupament comarcal i evitar l'emigració.

—Descongestionar les àrees industrials.

—Afavorir el desenvolupament propi de cada comarca mitjançant l'aprofitament integral de les seves potencialitats.

Impresión y diseño en GRAFICAS TACA San Andrés 368 Dep. Lag. B-7246-1979 Presentado a la J.E.P.C.

